

Com se celebrà el primer Centenari de la canonització de Sant Vicent Ferrer

Per CARLES SALVADOR

En l'Arxiu de la Catedral de València hi ha un manuscrit, lletra dels segles XVI i XVII, relligat modernament en pergami, signat amb el número 68, en el tegell del qual porta el rètol *Libre de Antiquitat* i que el savi canonge Josep Sanchis Sivera —de qui prenem aquesta nota— pluralitzà per creure'l més prop', puix que el seu contingut no es referix a un succés sol, sinó varis ocorreguts en temps passats. El manuscrit forma un volum de 300 folis, dels quals 90 estan en blanc, i medix 300 per 208 milímetres.

Dons bé; en aquest *Libre d'Antiquitats* trobem en la pàgina 174 del volum que publicà l'Editorial *Diario de Valencia* en 1926 a cura de Sanchis Sivera així com la transcripció i estudi preliminar, la notícia següent molt interessant en els actuals moments de celebrar el cinquè centenari de la canonització de Sant Vicent Ferrer.

Nosaltres farem la transcripció amb l'ortografia actual per tal de fer el document més entenedor, puix que el nostre propòsit d'ara no és altre sinó el de divulgar i vulgaritzar la notícia.

“132). *Lo compliment del cent anys de la canonització del gloriós sant Vicent Ferrer.*”

Dissabte, que contaven XXIV de juny, dia de sant Pere i sant Pau de MDLV, se complien los cent anys que lo gloriós sant Vicent Ferrer fonc canonitzat, i tenint-ne certa notícia, lo reverent Capítol i la ciutat, per alguns devots del gloriós sant, ordenaren que es fes una processó general a honor i glòria de nostre Senyor Déu i de la sua gloriosa mare Maria Benaventurada, i del gloriós sant Vicent Ferrer, en memòria del primer centenar que el gloriós sant Vicent Ferrer fonc canonitzat: la qual processó no es pogué fer lo dit dia del dissabte, com estava proveït, per haver plogut aquell dia; emperò féu-se a II de juliol, dia de la visita de nostra Senyora a santa Elisabet, en la qual anaven totes les parròquies: los monestirs no hi anaren. Anaven hi tots los oficis ab ses banderes i estandarts: cascun ofici portava sa manera de sons. L'ofici dels fusters portaren una roca, la qual tiraven dos mules, i dalt la imatge del gloriós Sant, posat en una trona, com qui predicava, i baix, en lo pla de dita roca, molts personatges, així de moros com de jueus, etc.: fón cosa ben imaginada i devota. Ixqué dita processó per la porta del Bisbe i tirà fins a la carnesseria nova, i aquí girà per a sant Tomàs, per lo carrer de les Avellanes, fins a la plaça de santa Tecla; d'aquí girà per sant Cris-

tòfol; d'aquí a la casa del gloriós Sant, i féu-se estació en la dita casa, i d'aquí a la plaça de predicadors, i d'allí al monestir. Ixqué del monestir per la porta de la porteria, i tirà devers lo portal de la Mar; i com fonc davant el portal, girà per davant casa de don Joan Vallterrà, fins al carrer de la Nau, i d'aquí girà i tirà dret fins a la casa del senyor de Bétera, i d'aquí a la plaça de Vilarasa i a sant Martí, i d'aquí a la plaça de santa Caterina, i d'aquí tirà a la Corregeria i a la plaça de la Seu del campanar, i entrà per la porta del campanar de la Seu. Fonc una notable processó, i ab molt bon orde i devoció. En dita processó portà lo domer, per no ésser en València, l'hàbit del gloriós sant Vicent, ab palli de bordons de brocat carmessí, i diacà i sotsdiacà. Partí dita processó de la Seu dites vespres i completes, tocades quatre hores, però en lo tocar a vespres no es féu mutació alguna: arribà i acabà d'arribar tocades set hores. Los escolans tocaren un toc de totes les campanes arribant la dita processó a la Seu. Tot açò sia en memòria per a l'esdevenidor en honra i glòria de nostre Senyor Déu i de la gloriosa Verge Maria mare sua i del gloriós sant Vicent Ferrer.”

D È C I M A

Parlant a la bona gent
en sa paraula fogosa,
cura la pena i la nosa
nostre Pare Sant Vicent;
i en una oració fervent
de sa noble santitat,
perennement ha sembrat
una mística llavor,
de la que naixqué la flor
del nostre Altar del Mercat.

V. RAMIREZ BORDES